

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Csp/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249186
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tomáš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118249186.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Pavlom Tomášom v spore žalobkyne E.. Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX F., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou F. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXX, XXX XX F., proti žalovanému Tatra banka, a.s. so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu spotrebiteľa, takt

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd konanie o zaplatenie príslušenstva zo sumy 1317,39 Eur z a s t a v u j e.

III. Žalobkyňa je p o v i n á zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1429,36 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a náhrady trov konania na základe toho, že podľa žalobkyne bol úver vyplývajúci zo zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 06.02.2017 bezúročný a bez poplatkov a že zmluva bola neplatná. Žalobu odôvodnila nasledovne: dňa 06.02.2017 žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX. Tvrdila, že v čase podpísania zmluvy, žalobkyňa ako spotrebiteľ, ako priemerný spotrebiteľ nepoznala, čo sú neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy a nevedela, že takéto niečo v zmluvách môže existovať. U žalovaného mala žalobkyňa niekoľko rokov založený osobný účet a preto verila, že žalovaný s k nej bude správať v zmluvnom vzťahu korektne. Za neprijateľné zmluvné podmienky žalobkyňa považovala:

1. podmienkou poskytnutia úveru bolo poistenie a žalobkyňa ho nemohla odmietnuť, pretože by nedostala úver.
  2. podmienkou poskytnutia bola Dohoda o zrážkach zo mzdy.
  3. výška úroku 16,8% bola neprimerane vysoká oproti odporúčanému úroku NBS -8,55%.
  4. dohodnutá rozhodcovská doložka
  5. v záverečných ustanoveniach bol súhlas dlžníka so spracovaním osobných údajov predĺžený o 5 rokov po skončení záväzkového vzťahu
  6. v zmluve sa nikde nenachádzal konečný termín splatnosti úveru a na základe toho žalobkyňa považovala zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.
- Celková výška úveru vyplývajúca zo zmluvy bola 7950 Eur a žalovaná celkovo splatila sumu 9305,99 Eur, čím jej vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie v sume 1429,36 Eur.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s dôkazmi predloženými žalobkyňou spolu so žalobou: Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Priemerné úrokové miery úverov podľa NBS,

Výpisy z účtu, Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/64/2015, Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C/204/2015, Rozsudok Okresného súdu Komárno 6C/179/2016, Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/57/2016, Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Co/223/2015, Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/256/2013.

3. Žalovaný sa k veci vyjadril vo svojom podaní zo dňa 27.04.2018. Žalovaný pokladal za nesporné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 OZ spolu so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný nepoprel, že zmluva nebola individuálne dojednaná avšak podotkol, že v rámci prostredia poskytovania úverov pre fyzické osoby- spotrebiteľov je celkom prirodzené, aby bol návrh zmluvy klientom predložený ako „pred pripravený“. V konaní bolo podľa žalovaného sporné či zmluva obsahovala náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a či je možné ich absenciu sankcionovať podľa § 11 ods. 1 písm. b), teda, že zmluva je bezodplatná. Žalovaný tvrdil, že úverová zmluva obsahovala dobu trvania zmluvy v čl. VIII. Bod 7 úverovej zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v čl. I slovným spojením „do 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený v článku III. Bod 7. Úverová zmluva ďalej uvádza termín splatnosti pravidelnej mesačnej splátky na 20. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Čo sa týkalo podmienky poskytnutia úveru- Poistenie, ktorú v žalobe vytkla žalobkyňa, žalovaný uviedol: klientom sa poistenie dojednané pri uzatvorení úverových zmlúv ponúka samostatne, klient má možnosť poistenie úveru odmietnuť a poisťnú zmluvu neuzatvoriť. Žalovaný nepodmieňoval poskytnutie úverov žalobkyni na základe úverových zmlúv uzatvorením poistenia a ponuku tejto služby vnímal ako službu klientovi, ktorého slobodnou vôľou bolo rozhodnúť sa či túto ponuku využije a to bez dopadu na zmenu podmienok úverov. Žalobkyňa prejavila záujem o poistenie k spotrebiteľským úverom poskytnutým na základe úverovej zmluvy. Je bežnou praxou žalovaného, že uzatvára úverové zmluvy bez poistenia a to bez zmeny podmienok úveru. Žalobkyňa nepreukázala, že poistenie nemohla odmietnuť, pretože inak by nedostala úver. Čo sa týkalo Dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný tvrdil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je uzavretá medzi žalobcom a žalovaným samostatnou dohodou podľa § 551 OZ a nemožno ju vnímať ako zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa bola poučená o dôsledkoch jej uzavretia a mala možnosť ju odmietnuť. Čo sa týkalo rozhodcovskej doložky- túto podľa žalovaného zmluva neobsahovala. Žalovaný poukázal na formulárovú žalobu, ktorá býva následkom nekalých obchodných praktík právnických osôb, ktoré klientom ponúkajú právnické osoby za odplatu ako paušálne žaloby na ochranu spotrebiteľa. Čo sa týkalo súhlasu dlžníka so spracovaním osobných údajov, ktorá bola predĺžená o 5 rokov po skončení záväzkového vzťahu, žalovaný tvrdil, že plnenie zákonnej povinnosti žalovaného, nemôže byť posudzované ako neprijateľná zmluvná podmienka. Pri úrokovej sadzbe vyplývajúcej zo zmluvy žalovaný uviedol, že v zmluve bola uvedená priemerná RPMN, celková odplata, úroková sadzba a výška RPMN. Ak žalobkyňa pokladala úver za nevýhodný, mala možnosť využiť na trhu výhodnejšiu ponuku.

4. Žalobkyňa sa dňa 16.07.2018 písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného ku ktorému priložila Stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré konštatovalo, že zmluva obsahovala tieto neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 OZ: vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, rozhodcovská doložka, dohoda o zrážkach zo mzdy.

5. Žalobkyňa svojim podaním zo dňa 24.09.2018 žiadala o rozšírenie žaloby nasledovne: Žiadala súd, aby povolila rozšírenie žaloby o vrátenie bezdôvodného obohatenia o sumu 1317,39 Eur z ďalšieho úveru v Tatra Banke, a.s. č.: 00-XXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2015. Ďalej žiadala o rozšírenie petitu pôvodnej žaloby týkajúceho sa úveru č.: 00-XXXXXXXXXX zo dňa 16.02.2017, na vrátenie bezdôvodného obohatenia spolu s príslušenstvom a náhradou trov konania v sume 100 Eur.

6. Dňa 26.02.2019 uznesením č.k. 16Csp/40/2018-83 súd pripustil rozšírenie žaloby zo dňa 22.03.2018 o ďalší výrok. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.03.2019.

7. Žalovaný sa vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 25.03.2019 konštatoval, že úverová zmluva obsahovala všetky žalobkyňou namietané náležitosti, pričom náležitosti úverovej zmluvy boli riadne obsiahnuté, boli formulované takým spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa jednoznačne určitý a zrozumiteľný a ktorý neodporuje zákonu. Rovnako možno ustáliť, že namietaná úverová zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom v tejto časti žalobkyňa ani nemala naliehavý právny záujem na ich určení, nakoľko úverová zmluva už zanikla a zmluvným stranám z nej

už neplynú žiadne práva a povinnosti. Na tomto základe navrhoval žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

8. Súd nariadil pojednávanie na 23.10.2019. Na ňom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobkyne, žalobkyňa a právna zástupkyňa žalovaného.

9. Súd nariadil pojednávanie na 04.10.2017. Na ňom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobcu a právny zástupca žalovaného. Na ňom vzala žalobkyňa žalobu späť v časti, kde žiadala zaviazať žalovaného zaplatiť príslušenstvo zo sumy vo výške 1317,39 Eur s príslušenstvom a žiadala, aby v tejto časti súd konanie zastavil. Ďalej tvrdila, že nevedela, že bude splácať splátky po dobu 7 rokov. Žalovaná svoju procesnú obranu na tom, že je to ľahká matematika, vydeliť počet mesačných splátok číslom 12 a tým vyjde koľko rokov a mesiacov mala žalobkyňa splácať úver. Ďalej žalovaná pri rozpise splátok, ktoré namietala žalobkyňa tvrdila, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádzala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalovaná sa vyjadrila aj ku konečnej splatnosti úveru, ktorú namietala žalobkyňa. Podľa žalovanej úverová zmluva obsahovala dobu trvania úveru a aj termín konečnej splatnosti v dĺžke 84 mesiacov. Žalovaná sa vyjadrila aj k tomu, že poistenie býva pri úverových zmluvách ponúkané klientom samostatne. Žalovaný nepodmieňoval poskytnutie úveru na základe na základe uzatvorenia poistnej zmluvy spolu s úverovou zmluvou. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na samostatnej listine spolu s poučením o dôsledkoch jej uzavretia a že žalobkyňa mala možnosť ju odmietnuť. Rozhodcovská doložka bola takisto podpísaná na samostatnej listine spolu s poučením mimoúverových zmlúv. Navyiac v januári 2019 Rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie zanikol, takže čo sa týkalo rozhodcovskej doložke, v tejto časti žalovaná považovala vyjadrenia žalobkyne za bezpredmetné. Žalovaná takisto poprela to, že by si žalobkyňa nemohla zobrať domov návrh úverovej zmluvy a v pokoji si ho doma preštudovať.

10. Podľa § 212 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

11. Podľa § 212 ods. 2, prvej vety CSP, rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci.

12. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

13. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

14. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, uzavretou medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom. Súd preto na právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. OZ) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ so žalovaným ako dodávateľom dňa 06.02.2017 uzavreli zmluvu o úvere č. XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poukázať na účet žalobkyne úver vo výške 7950 Eur a žalobkyňa sa zaviazala v pravidelných 84 mesačných splátkach za úver platiť riadne a včas.

21. Na základe vykonaných dôkazov počas sporu a na základe výpovedí právnych zástupcov na pojednávaní uskutočnenom dňa 23.10.2019 mal súd preukázané za to, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Súd sa stotožnil s obranou žalovaného a to nasledovne: čo sa týkalo Stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR, v ktorom sa konštatovalo, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd ju bral na vedomie, avšak konštatuje, že takéto stanovisko má pre súd len odporúčací a teda nezáväzný charakter a preto ním nie je súd pri rozhodovaní viazaný. Ďalej mal súd za to, že čo sa týkalo celkovej doby splatnosti úveru v dĺžke 84 mesiacov, aj priemernému spotrebiteľovi musí byť jasné, že keď jednoduchým matematickým úkonom vydeli počet mesiacov číslom 12, dostane počet rokov, ktoré je povinný úver splácať. V danom prípade to je 7 rokov, takže žalovaný neuviedol žalobkyňu do mýlky, keď si žalobkyňa nesprávne myslela, že bude daný úver splácať po dobu 5 rokov. Čo sa týkalo Rozhodcovskej doložky a Dohody o zrážkach zo mzdy, medzičasom daný rozhodcovský súd už zanikol a takisto strany preukázali, že doložka aj Dohoda boli spísané na samostatných listinách a preto neboli nutnou náležitosťou k podpisu úverovej zmluvy, tak ako to tvrdila žalobkyňa. Rovnako tak poistenie, ktoré žalobkyňa tvrdila, že musela prijať, inak by jej nebol úver poskytnutý, nijakým spôsobom žalobkyňa nepreukázala a vzhľadom na to, že bola právne zastúpená, mala vedomosť o tom, že dôkazné bremeno bolo v danom konaní na nej. Ďalšou spornou skutočnosťou, ktorú v konaní žalobkyňa namietala, ale nijakým spôsobom nepreukázala, bola skutočnosť, že si návrh zmluvy nemohla zobrať domov na preštudovanie a v prípade nesúhlasu s bodmi zmluvy, navrhnúť zmeny alebo návrh odmietnuť a požiadať o úver v inej inštitúcii na základe zásady zmluvnej voľnosti. Žalobkyňa nepreukázala, že by zmluvu svojím podpisom nespečatila slobodne, vážne a zrozumiteľne a že by žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi, alebo že by právny úkon svojím obsahom alebo účelom odporoval zákonu na základe § 39 OZ. Súd na záver uvádza, že tie zmluvné podmienky, ktoré žalobkyňa v žalobe označila ako neprijateľné, súd za neprijateľné nepovažoval, všetky podmienky dohodnuté medzi stranami boli na základe zákona a v medziach zákona, súd nemal za preukázané, že by k bezdôvodnému obohateniu žalovaného došlo, nakoľko poskytol žalobkyňi úver spolu s úrokom na základe čoho bolo zrejmé, že žalobkyňa nespláti len poskytnutú istinu v sume 7950 Eur, zmluva bola dojednaná v zmysle platných právnych predpisov a preto súd žalobu zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň na základe vyjadrenia žalobkyne z úvodu pojednávania konaného dňa 23.10.2019, ktorá v tejto časti zobrala svoj návrh späť, súd konanie v časti príslušenstva zo sumy 1317,39 Eur zastavil.

22. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V predmetnej veci mal plný úspech žalovaný, a teda mu vznikol voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).